

The Quick Body in Early Modern Literature

J. A. Smith

University of Manchester
E-mail: James.Smith-2@Manchester.ac.uk

Abstract

This article considers some instances of the word “quick” in early modern literature: a word which in the period referred to the living – or in a Christian sense, resurrected – body. It discusses the impulse in some early modern texts to pun on the fact that this flexible word for being alive also meant “speed”. In turn, it compares this with the way in which speed has been an important category for considering the limits of the body under modernity in twentieth-century critical theory.

Keywords: *quickness, speed, critical theory, Early Modern Literature, Jacques Derrida, Walter Benjamin, Henry Vaughan, William Shakespeare, Thomas Middleton*

Corpul viu în literatura modernă timpurie

Articolul exemplifică utilizările cuvântului „quick” în literatura modernă timpurie: dacă în perioada respectivă acesta se referea la corpul viu sau la corpul înviat în sensul său creștin, în continuare cuvântul a început să desemneze nu doar noțiunea de a fi viu, ci și pe aceea de „viteză”. Articolul compară modul în care viteza a reprezentat pentru teoria criticii moderne o categorie importantă pentru considerarea limitelor corporalității în modernitate.